

[Ole Espersen]

ning alene er begrundet i, at Thomas Jørgensen ikke er medlem af SiD. Det er der mange chauffører der ikke er, uden at HT af den grund har reageret. Det var det ene, jeg gerne ville have kommenteret fra ministerens side.

Det andet er følgende: Jeg har her et brev fra ministerens forgænger, Britta Schall Holberg, hvor ministeren i anledning af en henvendelse fra Max Blicher Hansen, hvis forhistorie vi også kender, skriver til Københavns Kommune, at det forhold, at Københavns Kommune flytter Max Blicher Hansen fra ét tjenestested til et andet, ikke er i strid hverken med loven om foreninger, med loven om visse foreningsforhold eller med retsgrundsætninger i dansk ret.

I Max Blicher Hansen-sagen skriver Indenrigsministeriet altså, at det er i orden at foretage en forflyttelse af de årsager, som vi alle sammen kender. I et præcis lignende tilfælde har den nuværende minister den modsatte opfattelse.

Hvordan kan denne forskellige behandling af to fuldstændig ens tilfælde og fuldstændig ens reaktionsmønstre fra udenrigsministerens side forsvares? Er det ikke dér, der er tale om krænkelse af en lighedsgrundsætning?

Erik B. Smith (S):

Det er fremgået med al ønskelig tydelighed af dagspressen, at HT's bestyrelse alene har forfulgt det formål at få driften i HT-området i Roskilde til at fungere tilfredsstillende og regelmæssigt.

Jeg vil gerne spørge indenrigsministeren, om dette formål efter indenrigsministerens opfattelse er ulovligt.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg synes, ministeren har handlet utrolig ansvarligt i denne sag, og det er rart at se, at der dog er nogle i regeringen, som viser mod og mandshjerte, når den slags er tiltrængt.

Jeg er også tilfreds med ministerens besvarelse, for jeg opfattede det, som om det var ulovligt af Thomas Jørgensens kolleger at nedlægge deres arbejde, fordi Thomas Jørgensen ikke ønsker at være medlem af SiD.

Jeg vil gerne spørge ministeren – jeg er ikke helt sikker på, at det er rette sted, men nu er ministeren jo involveret i denne sag – om ministeren ved, hvorvidt der kommer et forslag fra regeringen i denne samling om, at man ikke gen-

nem sit fagforeningsmedlemskab skal komme til at yde et bidrag til et parti, som man ikke sympatiserer med.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han ikke, når han sidder og vurderer en sag som denne her, tænker på hovedaftalens bestemmelse på arbejdsmarkedet om, at det er arbejdsgiveren, der leder og fordeler arbejdet. Det, der er tale om i den pågældende sag, er jo, at arbejdsgiveren har fordelt den arbejdskraft, der nu engang er tale om.

Det finder sted på enhver arbejdsplads i Danmark hver eneste dag – også på det private arbejdsmarked. Derfor føler jeg, at ministeren er ude i et politisk ærinde, når han agerer, som han gør. Jeg tror, at Dansk Arbejdsgiverforening meget ville have sig frabedt, at man i hvert eneste tilfælde, som der altså er tusinder af hvert eneste år, skulle have en sag af den karakter, som indenrigsministeren nu engang agerer på.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Hr. Ole Espersen spørger, om jeg er bekendt med, at der er andre chauffører, der heller ikke er medlemmer af ét bestemt forbund under HT.

Jeg er ikke bekendt med, hvor chauffører er organiseret, og det interesserer mig heller ikke. Det vedkommer overhovedet ikke det principielle i sagen, og det burde heller ikke vedkomme HT's bestyrelse, hvor folk er organiseret.

Endvidere blev der spurgt, om ikke jeg kender baggrunden for HT's bestyrelses beslutning. Baggrunden er velkendt af alle, der har fulgt sagen. Problemerne på arbejdsstedet opstår, da den pågældende melder sig ud af SiD. Det vil enhver vide, der har fulgt sagen, men det er ikke inden for spørgetidens tidsbegrænsning muligt for mig at forelæse om hele sagsforløbet. Man skal være usædvanlig blåøjet for ikke at se årsag og virkning. Det viser sig jo også, at den juridiske sagkundskab i tilsvarende sager altid har magtet at skære igennem med hensyn til, hvad der var årsag og virkning. Det er set i Højesterets dom fra 1984 i HT-chauffør-sagen. Dér anførte man også, at der jo var uro, og at det var baggrunden for et indgreb. Vi har set det i Max Blicher Hansen-sagen, hvor Østre Landsret skar igennem og sagde: Det, der er årsagen, er det, vi kæder sammen med de konse-